

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 25Cb/196/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113234588
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriama Žáková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:1113234588.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I, sudkyňou JUDr. Miriamou Žákovou, v spore žalobcu: GoEastFashion s.r.o., Jakubovo námestie 1, 811 09 Bratislava, IČO: 45 310 769, zast.: WOLF THEISS Rechtsanwälte GmbH & Co KG, organizačná zložka, Aupark Tower, Einsteinova 24, 851 01 Bratislava, IČO: 36 063 894, proti žalovanému: CCS-Cargo Customs Service s.r.o., Gajova 13, 811 09 Bratislava, IČO:35 746 793, zast. JUDr. Ján Havlát, advokát, Rudnayovo nám. 1, 811 01 Bratislava o zaplatenie 72762,50 Eur s príslušenstvom

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal dňa 16.10.2013 žalobu, ktorou sa voči žalovanému dožadoval náhrady škody vo výške 40.000 eur a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil tak, že žalobca za účelom prepravy svojho tovaru na územie Slovenskej republiky, jeho distribúcie a s tým spojených služieb oslovil žalovaného v roku 2010. Ako vyplýva z emailu žalobcu žalovanému zo dňa 17.09.2010, ktorý založil zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným. Žalobca mal záujem na: doprave tovaru z Londýna do Bratislavy, kontrolu množstva tovaru na základe dodacieho listu, cross docking - vybavenie, dodanie tovaru zákazníčkovi. Niekoľko rokov žalovaný uskutočňoval dopravu tovaru žalobcu z Anglicka na Slovensko. Ihneď po objednávke tovaru, všetky ďalšie úkony vykonával žalovaný. Žalobca len potvrdil cenu za prepravu. V nadväznosti na tieto služby vystavil žalobcovi faktúru za svoje služby. V noci dňa 08.05.2013 však došlo k lúpežnému prepadnutiu nákladného auta v časti Essexu a k odcudzeniu časti tovaru žalobcu. Ako vyplýva z policajnej správy anglickej polície, nákladné auto prevážajúce tovar žalobcu malo byť prepadnuté tromi mužmi, ktorí sa vlámali do nákladného auta. Podľa polície si vodič zrejme urobil prestávku v odstavenej časti v priemyselnej oblasti blízko cesty, v ktorej často dochádza k prepadnutiam a bolo by bývalo múdrejšie zastaviť v oblastiach, ktoré nie sú tak odľahlé. V dôsledku utrpel žalobca škodu v celkovej výške 98111 eur, ktorá predstavuje hodnotu odcudzeného tovaru. Žalobca znížil nárok po tom čo začal rokovanie s príslušným slovenským daňovým úradom, ktorého cieľom je znížiť túto čiastku o DPH. V prípade úspešného zavŕšenia by škoda bola 81765,50eur. Žalovaný informoval žalobcu o lúpeži emailom zo dňa 09.05.2013 a zároveň ho ubezpečil, že tovar je poistený podľa nákupnej hodnoty. Neskôr však informoval žalobcu, že tovar bol poistený len podľa Dohovoru o CMR. Uviedol, že CMR poistenie je medzinárodný štandard a poistenie na vyššiu hodnotu veci je v rukách vlastníka tovaru a nie prepravcu. Pán C. (zo spoločnosti žalovaného) mal žalobcu na CMR poistenie upozorniť ešte v roku 2010 s odporúčaním aby sa žalobca pripoistil pri krajinách nepatriacich do EU. V ďalšej komunikácii bol žalobca zo stany žalovaného informovaný, že sa považuje vo vzťahu len za zasielateľa a preto nenesie akúkoľvek zodpovednosť za vzniknutú škodu. V rámci tejto komunikácie sa žalobca dozvedel, že prepravu reálne vykonala spoločnosť ZOBOTRANS s.r.o.. Štúrova 57, 949 01 Nitra, IČO: 45961735, ktorej činnosť bola poistená v spoločnosti KOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Štefanovičova 4, Bratislava

816 23, IČO: 00 585 441. Žalobca sa nestotožnil s tvrdeniami žalovaného a požiadal ho o návrh na urovanie. Žalovaný zotrval na svojej argumentácii a poukázal na prepravny doklad - medzinárodný nákladný list č. 8929904, ktorý má byť dokladom o uzavretí prepravnej zmluvy medzi Zobotransom ako dopravcom, Panalpinou ako odosielateľom a žalobcom ako príjemcom. K zníženiu nedošlo ani poistným plnením, keďže žalobca nie je zmluvnou stranou predmetného poistného krytia.

Kým žalovaný má za to, že išlo výlučne o zasielateľskú zmluvu, podľa žalobcu bola medzi žalobcom a žalovaným uzavretá rámcová zmluva, ktorá zahŕňala aj zmluvu o preprave. Ak by bol pripustený výklad, že išlo len o zasielateľskú zmluvu, aj zasielateľ musí konať s odbornou starostlivosťou. Žalobca má za to, že žalovaný porušil povinnosť konať s odbornou starostlivosťou, keď ho neupozornil na výšku poistenia. Aj keď CMR upravuje limitáciou náhrady škody, uvedené obmedzenie sa uplatňuje len v prípadoch úmyselného zavinenia. Konanie žalovaného možno považovať za zavinené konanie rovnocenné úmyslu. V zasielateľskom vzťahu preto zasielateľ uskutočňuje len obstaranie prepravy a nesie zodpovednosť za všetky úkony týkajúce sa riadneho obstarania prepravy. V rámci prepravného vzťahu dopravca realizuje prepravu a nesie zodpovednosť za škodu vzniknutú z prepravy. Z úvodného emailu žalobcu vyplýva, že žalobcov záujem na uzavretí jednej rámcovej zmluvy pokrývajúccej nielen obstaranie prepravy, ale aj na jej skutočnej realizácii zo strany žalovaného vrátane uskutočnenia ďalších činností. Jednotlivá preprava sa potom mala a aj uskutočňovala na základe jednotlivých objednávok, pričom to bol práve žalovaný, kto ďalej komunikoval s odosielateľom. Podľa výpisu z obchodného registra žalovaný je oprávnený vykonávať prepravu. Žalobca preto nemal a ani nemohol mať pochybnosti o tom, že žalovaný tieto činnosti aj skutočne realizuje. Tento záver potvrdzuje aj to, že žalovaný vystavoval žalobcovi faktúry za prepravu v rámci EU. Žalobca získal reálnu vedomosť o tom, že prepravu realizovala spoločnosť Zobotrans až z emailu zo 16.05.2013. Z ustanovení § 579 ods. 2 v spojení s ustanovením § 609 OBZ je zrejmá povinnosť zasielateľa podávať príkazcovi správy o zariadení, a to najmä s uvedením osoby dopravcu. Aj keď žalovaný prikladal kópiu Medzinárodného dokladu k originálu vystavenej faktúry, žalobca reálne uhradil fakturovanú čiastku na základe faktúry doručovanej emailom, ktorá nemala prílohu. Bez ohľadu na tieto skutočnosti je nevyhnutné vychádzať z vôle strán, ktorá zo strany žalobcu jednoznačne smerovala k tomu, aby žalovaný uskutočňoval všetky činnosti týkajúce sa riadnej prepravy jeho tovaru na Slovensko. Žalobca po celé trvanie zmluvného vzťahu vnímal žalovaného ako generálneho partnera, ktorý mal na starosti tovar od jeho vyzdvihnutia, cez jeho prepravu, až po jeho následne doručenie.

Bez ohľadu na charakter zmluvného vzťahu je zasielateľ ako aj dopravca povinný vykonávať svoju činnosť s odbornou starostlivosťou. Pri tovare vysokej hodnoty, sa dokonca očakáva zvýšená odborná starostlivosť. Žalovaný uviedol, že nepoznal hodnotu tovaru. Ak je toto tvrdenie pravdivé, tak to potvrdzuje, že nekonal sa odbornou starostlivosťou pokiaľ túto hodnotu nepoznal. Hodnota tovaru však bola niekoľkokrát predmetom komunikácie medzi žalobcom a žalovaným. Žalobca pravidelne zasielal žalovanému svoj cenník prepravovaného tovaru. Hodnota vecí sa uvádzala aj na dodacích listoch a faktúrach pre zákazníkov. Ak teda žalovaný poznal hodnotu tovaru, bol v rámci vynaloženia odbornej starostlivosti povinný žalobcu upozorniť na dôsledky spojené s nedostatočným CMR poistením.

Žalobca má za to, že predmetný vzťah sa riadi ustanoveniami zmluvy o preprave, v prípade ktorej je v zmysle článku 23 os. 3 CMR Dohovoru náhrada škody limitovaná 8,33 číselných jednotiek za kg chýbajúcej hrubej hmotnosti a oprávnený môže požadovať aj úroky z náhrady škody. Uvedená limitácia neplatí ak bol a v nákladnom liste uvedená cena zásielky a objednávateľ zaplatil dohodnutý príplatok k prepravnému. Článok 29 ods. 1 CMR vylučuje obmedzenie alebo vylúčenie zodpovednosti dopravcu v prípade, ak bola škoda spôsobená úmyselne alebo takým zavinením, ktoré podľa práva súdu sa považuje za rovnocenné úmyslu. Judikatúra väčšiny európskych súdov považuje za zavinenie rovnocenné úmyslu, hrubú nebanalitosť. Hoci žalobcu vylučuje, aby sa vzťah medzi žalobcom a žalovaným považoval výlučne postavený na zasielateľskej zmluve, má žalobca za to, že žalovaný nesie aj v prípade zasielateľskej zmluvy zodpovednosť za škodu spôsobenú porušením povinnosti konať s odbornou starostlivosťou. Aj v takom prípade by išlo o škodu spôsobenú nesprávnymi pokynmi žalovaného spoločnosti ZOBOTRANS pri preprave, dôsledku čoho nebude môcť žalobca získať plnú náhradu od spoločnosti KOOPERATIVA.

V dôsledku lúpeže bol žalobcovi odcudzený tovar vo výške 98111 eur. Nakoľko však možno očakávať nejaké plnenie zo strany KOOPERATIVA, vyčíslil žalobca výšku škody predbežne na 40,000 eur. Ďalšie nároky žalobcu budú špecifikované po ich vyčíslení.

2. Žalovaný sa k podanej žalobe vyjadril písomným podaním doručeným súdu dňa 24.03.2014 v ktorom uviedol, že namieta, že žalobca nepreukázal vznik škody vo výške, ktorú uplatňuje. Žalobca tvrdí, že bol odcudzený nejaký tovar, nie je však zrejmé, že tento tovar bol odcudzený. Žalobca cenu tovaru nijako neobjektivoval. Opiera sa o ceny, o ktorých nie je zrejmé, že predstavujú skutočnú

hodnotu tovaru. Skutočnosti tvrdené žalobcom neodôvodňujú priznanie nároku na náhradu škody ani na základe zasielateľskej zmluvy a ani na základe zmluve o preprave vecí. Žalovaný ako zasielateľ nemá uloženú povinnosť konať s odbornou starostlivosťou, viaže sa len k § 603 ods. 1. OBZ. Žalobca netvrdí, žeby žalovaný porušil § 603 ods. 1 OBZ. Pokiaľ žalobca tvrdí, že pri luxusnom tovare sa očakáva zvýšená odborná starostlivosť a to na jednej strane pri náležitom zabezpečení tovaru a jeho ochrane pred stratou, toto tvrdenie je založené na omyle. Pokiaľ niet osobitnej dohody a táto v danom prípade neexistovala, žalovaný nemal žiadne povinnosti týkajúce sa poistenia. Je irelevantné, či mu bola známa hodnota tovaru. Žalobca nikdy nedal žalovanému v súvislosti s poistením žiadne pokyny. Žalobca si musel byť vedomý, že žalovaný zásielky nepoistuje na ich skutočnú trhovú hodnotu. Vyplýva to z listu na ktorý sa odvoláva sám žalobca. Z listu Ing. C. zo dňa 23.07.2010 vyplýva, že žalobca informuje o rozsahu poistenia v intenciách zodpovednosti prepravcu podľa Zmluvy o medzinárodnej cestnej nákladnej doprave, s tým, že ponúka možnosť ďalšieho poistenia. Odporúča to pre krajiny mimo EÚ. Žalovaný ponúkol poistenie každej zásielky separátne, čo žalobca opomína. Pre prípad alternatívnej zmluvy o preprave sa bude aplikovať CMR. Žalovaný poukázal na ustanovenia čl. 1 ods. 1, ods. 2, čl. 17, čl. 17 ods. 2, čl. 29 ods. 1, ods. 2. V danom prípade bola škoda spôsobená trestným činom lúpeže a je preto zrejmé, že dopravca za škodu na zásielke nezodpovedá. Ak bola škoda spôsobená okolnosťami ktoré dopravca nemôže odvrátiť a ktorých následok odstrániť nie je v jeho moci, tak je vylúčené, aby škoda bola spôsobená zavinením, ktoré sa považuje za rovnocenné úmyslu. Náš právny poriadok striktné rozlišuje medzi úmyslom a nedbanlivosťou. Žalobca tvrdí, že dotknuté územie, na ktorom došlo k lúpeži je málo viditeľné a je známe pre časté prepady nákladných vozidiel. Z obsahu listu vyplýva, že: „Očividne si vodič urobil prestávku na odpočívadle v pokojnej priemyselnej zóne vedľa rušnej cesty a neuvedomil si, že sa niekto vlámal dnu.“ Ak vodič zastavil na mieste na tom určenom, ktoré sa nachádzalo vedľa rušnej cesty v pokojnej priemyselnej zóne, nemôže byť pravda, že z policajnej správy vyplýva, že dotknuté územie na ktorom došlo k lúpeži, je málo viditeľné, a je známe pre časté prepady. Vodič zastavil z dôvodu povinnej prestávky na parkovisku neďaleko spoločnosti kde v ten deň nakladal. Parkovisko nebolo opustené, snímala ho kamera. Nič z uvedeného nenasvedčuje, že by dopravca konal nedbanlivo, nie to ešte hrubo nedbanlivo. Žalobu žiadal zamietnuť.

3. Žalobca písomným podaním doručeným súdu dňa 06.05.2014 navrhol, aby do konania vstúpil ďalší účastník na strane žalovaného, spoločnosť ZOBOTRANS s.r.o., so sídlom Štúrova 57, 949 01 Nitra, IČO: 45 961 735, ako žalovaný v 2. rade a zároveň navrhol zmenu petitu. Dôvodom bol právna istota a spočívanie premlčacej doby. Dôvodom bola argumentácia žalovaného, že prepravu vykonal žalovaný v 2. rade a preto žalovaný nenesie žiadnu zodpovednosť. Žalobca upravil petit nasledovne: Žalovaný v 1. rade je povinný žalobcovi zaplatiť žalobcovi náhradu škody v predbežne vyčíslenej výške 40.000 Eur a uhradiť žalobcovi trovy konania a právneho zastúpenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Alternatívne, pokiaľ by Okresný súd Bratislava I nevyhovел prvému návrhu, : žalovaný v 2. rade je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu škody v predbežne vyčíslenej výške 40.000 eur a uhradiť žalobcovi trovy konania a právneho zastúpenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

4. Okresný súd Bratislava I uznesením č.k.25Cb/196/2013-148 zo dňa 28.07.2014 pripustil vstup ďalšieho účastníka do konania na strane žalovaného ako žalovaného v II. rade a to obchodnej spoločnosti ZOBOTRANS s.r.o., so sídlom Štúrova 57, 949 01 Nitra, IČO: 45 961 735. Zároveň súd predmetným uznesením pripustil zmenu návrhu na začatie konania: Žalovaný v I. rade je povinný žalobcovi zaplatiť žalobcovi náhradu škody v predbežne vyčíslenej výške 40.000 Eur a uhradiť žalobcovi trovy konania a právneho zastúpenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku, alebo alternatívne, žalovaný v 2. rade je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu škody v predbežne vyčíslenej výške 40.000 eur a uhradiť žalobcovi trovy konania a právneho zastúpenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

5. Na pojednávaní dňa 18.12.2015 žalobca a žalovaný v I. rade zotrvali na svojich vyjadreniach. Žalovaný v II. rade uviedol, že jeho zodpovednosť je len v rámci čl. 17 ods. 2 CMR, podľa ktorého je lúpež okolnosť, ktorú prepravca nemôže odvrátiť.

6. Okresný súd Bratislava I uznesením č.k. 25Cb/196/2013-172 zo dňa 16.02.2021 rozhodol o pokračovaní s právnym nástupcom žalovaného v II. rade a zároveň konanie voči žalovanému v II. rade zastavil z dôvodu, že ten zanikol bol ex offio vymazaný z obchodného registra dňa 05.02.2021.

7. Žalobca dňa 21.09.2020 doručil súdu návrh, v ktorom navrhol zmenu žaloby tak, že prvý žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu škody vo výške 72762,5 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne z čiastky 72762,5 eur od 13.06.2013 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Prvý žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi trovy konania a právneho zastúpenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Alternatívny petit navrhol nasledovne: druhý žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu škody vo výške 72762,5 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne z čiastky 72762,5 eur od 13.06.2013 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Druhý žalovaný je

povinný uhradiť žalobcovi trovy konania a právneho zastúpenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V návrhu uviedol, že nerozumie ako môže žalovaný I. namietat' odcudzenie tovaru, keď je to on, kto to oznámil žalobcovi. Žalobca ďalej túto skutočnosť preukazuje policajnou správou a podpísaným nákladným listom. Bol to žalovaný, kto zásielku prevzal od druhého žalovaného, a kto mal povinnosť ju skontrolovať. Čo sa týka výšky škody, žalobca predložil zoznam obsahujúci počet, popis a cenu všetkého tovaru prepravovaného posudzovanou zásielkou. Obsahuje aj označenie tých produktov, ktoré neboli doručené do skladu prvého žalovaného alebo aspoň neboli predané druhým žalovaným žalobcovi a žalobca teda predpokladá, že boli odcudzené. Zoznam obsahuje aj ceny jednotlivých produktov. Celková vzniknutá škoda činí 81762,50 eur. Od tejto čiastky je nutné odpočítať čiastku poskytnutú druhým žalovaným dobrovoľne, resp. jeho poisťovňou vo výške 9000 eur. Žalobca preto upravuje výšku škody na 72762,50 eur. K tejto ďalej konkretizuje príslušenstvo vo výške 9,5 % od 13.06.2013. Žalobca po preštudovaní vyjadrenia prvého žalovaného súhlasí s kvalifikáciou ich vzťahu ako zasielateľská zmluva. Odborná starostlivosť je požadovaným štandardom pre všetky jednania profesionálov. Žalovaný I. je teda povinný konať s odbornou starostlivosťou nielen v § 601 ods. 1 OBZ. Žalobca vidí porušenie povinnosti prvým žalovaným práve v porušení § 603 ods. 1 OBZ, a to tým, že nedojednal s odbornou starostlivosťou podmienky prepravy odpovedajúce záujmom žalobcu, čím mu spôsobil škodu. Prvý žalovaný vedel, aká je povaha tovaru, ktorého prepravu pre žalobcu zaistuje. Dohovor CMR síce limituje zodpovednosť za škodu, to však len v prípadoch, že nie je dohodnutá vyššia hodnota zásielky v zmysle § 24 dohovoru CMR. Žalovaný I. teda mal vzhľadom k povahe tovaru k ochrane záujmov žalobcu v prvom rade využiť tohto pravidla a zjednať prepravu s deklarovanou skutočnou hodnotou. Následne sa vyjadroval k zodpovednosti druhého žalovaného, s poukazom na čl. 17 ods. 1 a § 29 Dohovoru CMR. Vzhľadom k tomu, že v nadväznosti na zasielateľskú zmluvu prvý žalovaný uzavrel s druhým žalovaným prepravnú zmluvu svojim menom na účet žalobcu, mal povinnosť uplatniť nárok na náhradu škody voči druhému žalovanému, čo neurobil. Nárok je preto i z toho titulu uplatňovaný voči prvému žalovanému.

8. Žalovaný v I. rade sa k podaniu vyjadril písomným podaním doručeným súdu dňa 27.05.2021 v ktorom uviedol, že žalobca sa pôvodnou žalobou domáhal náhrady škody vo výške 40.000,-€. Návrhom na zmenu žaloby sa voči žalovanému v 1. rade žalobca domáha náhrady škody vo výške 72.762,50 €. Ku škodovej udalosti došlo podľa žaloby dňa 08.05.2013. Poukázal na ustanovenie čl. 32 ods. 1 Dohovoru CMR, podľa ktorého sa nároky z prepráv, na ktoré sa vzťahuje tento Dohovor, premičujú za jeden rok. V prípade úmyslu alebo takého zavinenia, ktoré sa podľa práva súdu, na ktorom sa právna vec prejednáva, považuje za rovnocenné s úmyslom, je premičacia lehota trojročná. Premičacia lehota začína plynúť : a) pri čiastočnej strate zásielky, pri jej poškodení alebo pri prekročení dodacej lehoty dňom vydania zásielky; b) pri úplnej strate tridsiatym dňom po uplynutí dohodnutej dodacej lehoty, a ak nebola dodacia lehota dohodnutá, šesťdesiatym dňom po prevzatí zásielky dopravcom; c) vo všetkých ostatných prípadoch uplynutím troch mesiacov odo dňa uzavretia prepravnej zmluvy. Deň, ktorým premičacia lehota začína plynúť, sa do premičacej lehoty nepočíta. Ďalej poukázal na ustanovenie § 398 ObchZ, podľa ktorého pri práve na náhradu škody plynie premičacia doba odo dňa, keď sa poškodený dozvedel alebo mohol dozvedieť o škode a o tom, kto je povinný na jej náhradu; končí sa však najneskôr uplynutím 10 rokov odo dňa, keď došlo k porušeniu povinnosti. Z uvedené vyplýva, že žalobcom uplatnený nárok vo výške 32.762,50 € je premičaný. Žalovaný v 1. rade pre to vznáša námietku premičania. Ďalej poukázal na ustanovenia § 387 ods. 1, 2 a § 388 ods. 1 OBZ. Žalovaný v 1. rade teda nenamietal samotné odcudzenie tovaru, ako sa nesprávne domnieva žalobca, ale namietal nepreukázané tvrdenie žalobcu, že mu bol odcudzený ním označený konkrétny tovar a jeho hodnotu. Námietka bola opodstatnená, keďže až po siedmych rokoch predložil žalobca nejaké dôkazy. Ani tie však nedokazujú výšku škody odhliadnuc od toho, že sú predložené v rozpore s § 7 ods. 1 zákona č. 270/1995 Z.z. o štátnom jazyku Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov. Keďže žalovaný v 1. rade preberal od žalovaného v 2. rade zásielku potom, ako došlo k jej čiastočnému odcudzeniu, nemohol ani verifikovať druh a povahu odcudzeného tovaru. Samotné označenie produktov, ktoré neboli doručené, samotným žalobcom, nie je dôkazom o tom, že práve tieto produkty boli odcudzené. Je potom aj absurdné, aby žalovaný v 1. rade predkladal nejakú kvitanciu. V návrhu na zmenu žaloby žalobca tvrdí správnu právnu kvalifikáciu právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade. Je teda nesporné, že medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade bola uzavretá zasielateľská zmluva. S poukazom na ustanovenia § 603 OBZ z uvedeného vyplýva, že zasielateľ má povinnosti, čo sa týka poistenia, len v prípade, ak sa na to zaviazal v zmluve. Ustanovenie § 603 ods. 3 ObchZ je lex specialis voči § 603 ods. 1 ObchZ. Inými slovami povedané poistenie zásielky nie je zahrnuté v povinnosti dojednať podmienky prepravy s odbornou starostlivosťou podľa § 603 ods. 1 ObchZ. Logicky nebol povinný žalovaný v 1. rade v tomto smere poskytovať žalobcovi ani žiadne odporúčania alebo poradenstvo. Žalobca ani netvrdí, že by bol žalovaný v 1. rade zaviazaný zásielku poistiť. Poistenie žalovaný v 1. rade obstaral nad rámec

svojich zmluvných povinností. Z uvedených dôvodov sú výhrady žalobcu voči žalovanému v 1. rade týkajúce sa poistenia úplne bezpredmetné. Zmena žaloby nespočíva len v tom, že sa žalobca domáha vyššej náhrady škody, ale aj tým, že sa voči žalovanému v 1. rade domáha náhrady škody na základe iných rozhodných skutočností (skutokových tvrdení), ako v pôvodnej žalobe. V podanej žalobe žalobca aj vymedzil skutok, ktorý podľa jeho názoru tvorí predmet údajného deliktuálneho konania, keď tvrdil, že : „Žalobca má v tejto súvislosti za to, že žalovaný porušil svoju povinnosť konať s odbornou starostlivosťou, keď ho neupozornil na výšku poistenia a s tým spojené dôsledky, ktorých si mal a musel byť vedomý ako špecialista v oblasti dopravy“, resp. že žalovaný v 1. rade spôsobil žalobcovi škodu „v dôsledku nesprávnych/žiadnych pokynov žalovaného spoločnosti Zobortrans pri preprave tovaru a porušenia povinnosti získať potrebné pokyny od žalobcu, resp. ho upozorniť na nesprávnosť jeho pokynov, nakoľko mu museli byť známe záujmy žalobcu na ochrane prepravovaného luxusného tovaru a to v podobe mechanickej ochrany prepravovaného tovaru ako aj poistenia rizika prípadných strát, zničenia alebo poškodenia“. Žalobca však údajné porušenia zo strany žalovaného v 1. rade v návrhu na zmenu žaloby zo dňa 21.09.2020 definuje inak, keď tvrdí, že : (i) „Prvý žalovaný teda mal vzhľadom k povahe tovaru (ľahký tovar a teda z pohľadu Dohovoru o CMR nevhodný pomer ceny k váhe) k ochrane záujmov žalobcu v prvom rade využiť tohto pravidla a zjednať prepravu s deklarovanou skutočnou hodnotou prepravovaného tovaru ...“; (ii) „ ... druhý žalovaný najskôr naložil všetok tovar, aby bezprostredne na to (iba 500 metrov od miesta poslednej nakládky) teda pred zahájením samotnej faktickej prepravy, kamión odstavil k nočnej prestávke. Tým tovar vystavil zbytočnému riziku, ku ktorého eliminácii by stačilo kroky vymeniť, teda najprv uskutočniť prestávku a potom naložiť tovar. Pokiaľ by prvý žalovaný jednal s odbornou starostlivosťou, zjednal by s druhým žalovaným aspoň takúto podmienku prepravy. Prvý žalovaný sa mohol ďalej dohodnúť s druhým žalovaným, aby sa zastávky uskutočňovali len na schválených bezpečných parkoviskách alebo aby bola preprava vykonaná dvojčlennou posádkou a pod. Prvý žalovaný tak porušil svoju povinnosť stanovenú v § 603 ods. 1 ObchZ, kedy nedojednal s odbornou starostlivosťou podmienky prepravy odpovedajúce záujmom žalobcu, čím spôsobil žalobcovi vyššie popísanú škodu“. Uvedené sa týka aj bodu 4.25 návrhu na zmenu žaloby, keď žalobca tvrdí, že žalovaný bez zbytočného odkladu neuplatnil nárok na náhradu škody voči druhému žalovanému v prospech žalobcu. Žalobca sa ale nedomáhal voči žalovanému v 1. rade náhrady škody v dôsledku údajného porušenia § 586 ObchZ. Zmena žaloby má význam z pohľadu jej hmotnoprávných účinkov, najmä z pohľadu zastavenia (spočívania) plynutia premlčacej lehoty. Hmotnoprávne účinky zmenenej žaloby nastanú až od uplatnenia návrhu na zmenu žaloby na súde (nie odo dňa uplatnenia pôvodného nároku, ani dňom, kedy bolo o zmene rozhodnuté), avšak len za predpokladu, že súd zmenu pripustí (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo/19/2020). V návrhu na zmenu žaloby žalobca uplatnil inak definovaný nárok na náhradu škody z hľadiska rozhodujúcich skutočností. Ku škodovej udalosti došlo podľa žaloby dňa 08.05.2013. Žalovaný v 1. rade preto vznáša námietku premlčania vo vzťahu k uplatnenému nároku tak, ako ho žalobca vymedzil v podaní zo dňa 21.09.2021. V každom prípade, žalovaný v 1. rade svoj záväzok dohodnúť podmienky prepravy s odbornou starostlivosťou neporušil z hľadiska výhrad žalobcu v návrhu na zmenu žaloby. Odborná starostlivosť zahŕňa okrem iného povinnosť dodržiavať bežný štandard obchodnej opatrnosti a minimalizácie rizika. Nevyžaduje sa teda absolútna opatrnosť a absolútna minimalizácia rizika, čo ani nie je možné. Odborná starostlivosť zahŕňa ďalej povinnosť konať s rozumnou starostlivosťou, schopnosťou a pozornosťou. Dodržanie povinnosti odbornej starostlivosti sa posudzuje podľa stavu poznania v okamihu uskutočnenia úkonu, nie retrospektívne, s odstupom času (ako to robí žalobca). Podľa čl. 24 Dohovoru CMR odosielateľ môže, ak zaplatí dohodnutý príplatok k prepravnému, udať v nákladnom liste cenu zásielky prevyšujúcu hranicu určenú v článku 23 a v takom prípade nahrádza udaná cena túto hranicu. V prvom rade je potrebné uviesť, že podľa čl. 24 Dohovoru by žalovaný v 1. rade mohol postupovať len vtedy, ak by ho žalobca v konkrétnom prípade oboznámil o skutočnej hodnote tovaru. To žalobca neurobil. Z povahy veci vyplýva, vzhľadom na zvýšenie nákladov na prepravu, že žalovaný v 1. rade by podľa čl. 24 Dohovoru mohol konať až po udelení pokynu zo strany žalobcu. Zdôrazňujeme, že hoci spolupráca medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade existovala po dlhší čas, žalobca nikdy neuplatnil žiadnu požiadavku týkajúcu sa skutočnej hodnoty tovaru. V každom prípade nemožno strácať zo zreteľa, že žalovaný navrhol žalobcovi iný postup, ako postup podľa čl. 24 Dohovoru smerujúci k tomu istému výsledku a predstavujúci dokonca vyššiu mieru zabezpečenia. V druhom rade, žalovaný v 1. rade upozornil žalobcu na zvýšenie úrovne poistenia na skutočnú hodnotu tovaru. Žalovaný v 1. rade teda žalobcovi navrhol riešenie disproporcie medzi hodnotou zásielky a štandardnou náhradou škody podľa CMR. Žalovaný v 1. rade teda konal s odbornou starostlivosťou. Žalobca návrh neprijal a zjavne uprednostnil znížené náklady na prepravu oproti riziku straty zásielky, ktoré bolo objektívne malé vzhľadom na to, že Veľká Británia je vo všeobecnosti považovaná za bezpečnú krajinu. To platí o to viac, že žalobca od počiatku spolupráce

akceptoval, že pre neho sú prioritné nízke náklady na zabezpečenie dopravy. To, že žalovaný v 1. rade odporučil zvýšenie poistného krytia len pre určité krajiny, nič nemení na skutočnosti, že žalobca bol konfrontovaný s ponukou (možnosťou) zvýšiť poistné krytie a teda žalovaný v 1. rade dodržal povinnosť postupovať s odbornou starostlivosťou. Konanie žalovaného v 1. rade, keď expressis verbis neodporučil poistenie pre územie Veľkej Británie, možno považovať za rozumné a náležité vzhľadom na to, že táto krajina je považovaná za bezpečnú. Dojednávateľ konkrétne podmienky, resp. pokyny pre dopravcu sa vymyká povinnosti s odbornou starostlivosťou dojednať podmienky prepravy. Povinnosť s odbornou starostlivosťou dohodnúť podmienky prepravy sa odvodzuje od náležitostí zmluvy o preprave vecí podľa § 610 a nasl. ObchZ a zahŕňa : (i) výber dopravcu; (ii) cenu; (iii) lehotu doručenia zásielky. Žalobca netvrdí, že by žalovaný v 1. rade pochybil čo sa týka uvedených podmienok. Po druhé, podľa § 617 ods. 1 ObčZ je dopravca povinný prepravu vykonať do miesta určenia s odbornou starostlivosťou v dohodnutej lehote, inak bez zbytočného odkladu. Z povahy veci vyplýva, že ak zasielateľ obstará odborne spôsobilého dopravcu, nie je bežné, rozumné a ani náležité, aby mu udeľoval podrobné konkrétne pokyny na to, ako má prepravu konkrétne vykonať. Ustanovenia § 610 a nasl. OBZ nakoniec ani nepriznávajú zasielateľovi právo udeľovať pokyny. Pre úplnosť uvádzame, žalobca nevyvrátil to, že zákon ukladá zasielateľovi konať s odbornou starostlivosťou len pri dojednaní podmienok prepravy podľa § 603 ods. 1 ObchZ. Inú povinnosť konať s odbornou starostlivosťou nemá.

9. Na pojednávaní dňa 15.06.2021 súd pripustil uznesením zmenu žaloby nasledovne: Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu škody vo výške 72762,5 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne z čiastky 72762,5 eur od 13.06.2013 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Prvý žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi trovy konania a právneho zastúpenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň súd pripustil zmenu žaloby v rozhodných skutočnostiach : Súd pripúšťa zmenu žaloby na základe podania žalobcu zo dňa 21.09.2020 sp.zn. 25Cb/196/2013, ktorá sa týka v zmysle § 140 ods.2 rozhodných skutočností.

10. Žalobca na pojednávaní dňa 15.06.2021 uviedol, že žalovaný mal ako zasielateľ urobiť opatrenia na ochranu zásielky a to vzhľadom na hodnotu prepravy, ktorá mu bola známa. Mal konať s odbornou starostlivosťou medzi jeho povinnosť bolo dohodnúť podmienky predmetnej prepravy. Vzťah medzi stranami bol dlhodobý, všetky záležitosti obstarával žalovaný a žalobca len schvaľoval kalkulácie za predmetné operácie. Poukázal na predmetnú faktúru, ktoré rovnako schvaľoval sám žalovaný. Žalovaný nezabezpečil žiadne opatrenia, ktorými by majetok žalobcu ochránil. Druhý žalovaný zanikol za pozoruhodných okolností a máme za to že aj to preukazuje, že ho nevybral poriadne. K námietke premlčania uviedol, že od začiatku tvrdili škodu v určitej výške a čiastku vo výške 40.tis. si uplatňovali len predbežne. Ak žaloba mala vady, resp. trpela neurčitou mali sme byť súdom upovedomení. K námietke, že žalovaný nevedel čo je predmetom prepravy poukazujeme na § 606 OBZ a na povinnosť zasielateľa zistiť aká škoda príkazcovi vznikla. Samotný žalovaný potvrdzoval prepravcovi zásielky. K namietanej trhovej hodnote uvádzame, že za relevantné považujeme predložené faktúry, ktoré preukazujú cenu, za ktorú sme tovar nakupovali. Pre prípad navrhujeme znalecký posudok pre výšku škody. Skutočnosť či za tovar žalobca zaplatil je irelevantná, zásielka bola v našom vlastníctve. Vlastníctvo prechádza odovzdaním tovaru na prepravu. Žalovaný doporučoval poistenie len pre tretie krajiny, nie pre Veľkú Britániu. K povinnostiam žalovaného poukazujem na § 602 OBZ a na skutočnosť, že žalobcu nikdy na paragraf neupozornil. § 603 ods. 3 nepopierajú ale majú za to, že povinnosť žalovaného upozorniť na poistenie tam bola. Žalovaný nespravil nič aby ochránil predmetný tovar. Prepravca tovar naložil, vozidlo zaparkoval a následne ani neposkytol súčinnosť pri objasňovaní udalosti.

11. Žalovaný na pojednávaní dňa 15.06.2021 uviedol, že zotrúva na námietke premlčania, ktorú žalobca v pôvodnej žalobe definoval vo výške 40 tis. a na ktorej zotrval aj pri návrhu na vstupe druhého žalovaného do konania. Poukazujem že poisťovňa plnila 18.10.2013 a teda už v tom čase žalobca mohol vedieť uplatnenú výšku škody. Žalobca nepreukázal aký tovar bol ukradnutý, žalovaný nemal možnosť kontrolovať obsah zásielky, nepreukázal trhovú hodnotu ukradnutých vecí a ani či za túto zásielku zaplatil. K porušeniu konať s odbornou starostlivosťou uvádzame, že medzi povinnosťmi žalovaného patrilo dohodnúť podmienky prepravy v rozsahu jej ceny lehoty ale nie konkrétnych pokynov pre dopravcu, napr. kde má vozidlo odstaviť. K námietky výberu dopravcu uvádzame, že žalovaný tento výber v nadväznosti na to, že spoločnosť zanikla po 8 rokoch, nevedel ovplyvniť. Žalovaný upozornil žalobcu na možné pripoistenie tovaru, avšak ten nereagoval a spoliehal sa, že sa nič nestane. Žalovaný nedostal pokyn v zmysle § 24 Cmr. § 606 OBZ uvádza povinnosť vznik škody, čo si žalovaný podľa nás splnil. Nevyplýva z neho konkrétna špecifikácia škody. Má za to, že žalovaný poskytoval čo sa týka poistenia žalobcovi lepšie riešenie ako predpokladá § 24 CMR .Poistenie je predmetom úpravy § 603 ods. 3 OBZ preto sa na neho nevzťahuje úprava § 603 ods. 1. E-mailom 23.07.2010 oznámil žalovaný žalobcovi čo má kryté poistením v rámci CMR aká náhrada škody mu vyplýva z CMR a

upozornil ho na možnosť pripoistenia tovaru vzhľadom na jeho cenu. Žalobca takýto pokyn nikdy nedal. Namietame tvrdenia voči vodičovi vozidla, ten mal povinnú prestávku, vozidlo zaparkoval na monitorovanom odpočívadle v pokojnej priemyselnej zóne vedľa rušnej cesty.

12. Žalovaný v písomnom podaní doručenom súdu dňa 15.07.2021 uviedol, že zotrúva na doterajších vyjadreniach, navrhol výsluch svedkov, predložil zmluvy o preprave z ktorých vyplývajú podmienky pre prepravcu.

13. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 15.07.2021 zotrval na doterajších tvrdeniach, zhrnul preukázané skutočnosti a vyjadril sa ku skutočnostiam, ktoré spôsobili vznik škody. Potvrdil, že je nesporné, že strany uzavreli zasielateľskú zmluvu. Žalovaný bol teda povinný postupovať podľa § 603 ods. 1 OBZ. Žalovaný však odbornú starostlivosť zodpovedajúcu vtedajšej praxi nesplnil. Porušil povinnosť tým, že žalobcovi poskytol nesprávnu radu týkajúcu sa poistenia. Žalovaný odporučil poistiť tovar len pre krajiny mimo EU. Väčšina zasielateľov čo dopravcov naopak odporúča poistiť tovar vyššej hodnoty. Žalobca sa na radu žalovaného spoliehal. Žalovaný neprijal žiadne bezpečnostné opatrenie na zabezpečenie prepraveného tovaru. Žalovaný nedohodol prepravu s deklarovanou skutočnou hodnotou prepravovaného tovaru. Žalovaný vybral evidentne nevhodného dopravcu.

14. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 14.09.2021 predložil súdu znalecký posudok. V podaní zároveň uviedol, že má preukazovať porušenie povinnosti odbornej starostlivosti zodpovedajúcej vtedajšej praxi, najmä tým, že neodporučil pripoistenie zásielky. Odporučil žalobcovi presný opak. Zo znaleckého posudku ďalej vyplýva aj to, že k porušeniu povinnosti žalovaným došlo tiež tým, že vodič bezprostredne po naložke zastavil na absolútne nevhodnom mieste na prenocovanie. Žalovaný tak porušil svoju povinnosť, kedy nedohodol s odbornou starostlivosťou podmienky prepravy zodpovedajúce bežnému štandardu dopravcov. Zmluvy predložené žalovaným sú podpísané len žalovaným, podpis prepravcu chýba. Žalovaný vybral zjavne nespôsobilého dopravcu, ktorý konal takým spôsobom, ktorý značne nezodpovedal bežným štandardom dopravcov.

15. Žalovaný v podaní doručenom súdu 21.09.2021 uviedol, že zoznam obsahujúci počet, popis a cenu všetkého tovaru a faktúry, nie je dôkaz o tom, aký konkrétny tovar bol odcudzený. Žalobca so žalovaným uzavrel zasielateľskú zmluvu. Predmetom uzavretej zasielateľskej zmluvy bol záväzok žalovaného ako zasielateľa vo vlastnom mene na účet žalobcu obstarat' prepravu vecí z určitého miesta do určitého iného miesta. Zasielateľ má povinnosť, čo sa týka poistenia, len v prípade, ak sa na to zaviazal v zmluve. Je nesporné, že žalovaný takýto záväzok nemal. Žalobca vychádza z nesprávnej premisy, že údajne žalovaný mu poskytol nesprávnu radu. Nie je zrejmé, prečo údajne išlo o nesprávnu radu. Žalovaný vychádzal z premisy, že riziko krádeže vo Veľkej Británii je nízke, o čom svedčí to, že počas dlhoročnej spolupráce nikdy neprišlo ku krádeži prepravovaného tovaru a preto postačí štandardné poistenie. Žalovaný vychádzal aj z toho, že prioritným záujmom žalobcu je nízka cena prepravy. Žalobca totiž doteraz netvrdil, že porušenie povinností žalovaného malo údajne spočívať v nesprávnej rade týkajúcej sa poistenia. Žalovaný preto uplatňuje námietku premlčania. Ďalšie údajné porušenie povinnosti žalobcu ako zasielateľa vidí žalobca v tom, že neprijal riadne bezpečnostné opatrenia na zabezpečenie tovaru. Žalovaný prepravu nevykonával. Z ustanovení § 601 ods. 1 a nasl. ObchZ však zasielateľovi nevyplýva povinnosť prijímať bezpečnostné opatrenia na zabezpečenie tovaru. Žalobca neposkytol žalovanému relevantnú informáciu o tom, aká je povaha tovaru v prípade tejto konkrétnej zásielky. Dlhoročný obchodný vzťah medzi žalobcom a žalovaným nie je dôkazom o vedomosti žalovaného o konkrétnom obsahu konkrétnej zásielky.

16. Žalovaný sa písomným podaním doručeným súdu 24.09.2021 sa vyjadril k predloženému znaleckému posudku. Uviedol, že je irelevantný. Znalecký posudok je relevantný ak sa majú posúdiť vedecké poznatky. Na zodpovedanie otázok ktoré boli položené znalcomi, nie sú potrebné vedecké alebo odborné poznatky. Poukázal, že znalecký posudok neobsahuje doložku. Pokiaľ teda žalobca namietá, že preprava nebola vykonaná vozidlom s pevnými stenami, že údajne nebolo vykonané vhodné plánovanie trasy, že najskôr bol tovar naložený a potom si vodič urobil prestávku (čo žalovaný nemohol vedieť), že vodič zastavil na údajne nechránenom a neosvetlenom mieste (zdôrazňujeme v rozpore so zmluvou o preprave), vodič dopravcu údajne neposkytol súčinnosť pri objasňovaní udalosti a pod., tieto námietky nemôže uplatňovať voči žalovanému ako zasielateľovi, pretože ten prepravu nevykonával. Pokiaľ žalobca vytyka žalovanému, že údajne nedohodol prepravu tak, aby si vodič najprv odpočinul, dohodnutie prekračuje rámec odbornej starostlivosti zasielateľa. Uvedené sa rovnako týka aj požiadavky, aby žalovaný dohodol použitie vozidla s pevnými stenami. V každom prípade žalovaný dohodol ako podmienku prepravy okrem iného to, že parkovanie je povolené len na chránených parkoviskách. Ak by dopravca túto podmienku dodržal, tak potom by ku krádeži nedošlo. Ďalšie údajné porušenie povinnosti žalobcu ako zasielateľa vidí žalobca v tom, že nedohodol prepravu s deklarovanou skutočnou hodnotou tovaru. Žalovaný túto rozhodnú skutočnosť, na základe ktorej sa domáha náhrady škody, uplatnil až po

uplynutí premlčacej lehoty. Žalobca by tak mohol urobiť len ak by ho v konkrétnom prípade oboznámil žalobca o skutočnej hodnote tovaru. spolupráca medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade existovala po dlhší čas, žalobca nikdy neuplatnil žiadnu požiadavku týkajúcu sa skutočnej hodnoty tovaru. Žalovaný upozornil žalobcu na zvýšenie úrovne poistenia na skutočnú hodnotu tovaru. Žalovaný v 1. rade teda žalobcovi navrhol riešenie disproporcie medzi hodnotou zásielky a štandardnou náhradou škody podľa CMR. Žalovaný teda konal s odbornou starostlivosťou. Žalobca bol konfrontovaný s ponukou zvýšiť poistné krytie a teda žalovaný v 1. rade dodržal povinnosť postupovať s odbornou starostlivosťou. Konanie žalovaného, keď expressis verbis neodporučil poistenie pre územie Veľkej Británie, možno považovať za rozumné. Ďalšie údajné porušenie povinnosti žalobcu ako zasielateľa vidí žalobca v tom, že žalovaný vybral evidentne nevhodného dopravcu. Túto rozhodnú skutočnosť, uplatnil až po uplynutí premlčacej lehoty. Žalovaný preto namieta premlčanie. Nie je zrejmé, akú povinnosť žalovaný údajne porušil tým, že ako dopravcu vybral spoločnosť ZOBORTRANS, s.r.o.

17. Z výsluchu svedka H. R., na pojednávaní dňa 30.09.2021 uviedol že pracoval ako manažér medzinárodných prepráv pre žalovaného, že prepravu zabezpečovala spoločnosť Zobotrans. Svedok komunikoval s pánom L.. Z praxe na 99% používali predmetnú spoločnosť. Spoločnosť robila zberné služby Anglicku. Predmetnú spoločnosť zdedil ešte po svojom predchodcovi, pracoval pre spoločnosť 16 rokov. Do spoločnosti nastúpil v roku 2005. Väčšinou používal uvedenú spoločnosť až na výnimky kedy bolo treba použiť iný typ vozidla. Pri zbernej službe sa jedná o službu, pri ktorej prepravca zbiera od jednotlivých klientov a dováža ho spolu napr. na Slovensko čo má vplyv na výšku ceny prepravy. Čím viac tovaru vyzbiera od rôznych klientov tým je koncová cena nižšia. Pre niektorých klientov je primárna cena vtedy sa využíva táto služba a pre niektorých čas a vtedy sa postupuje inak. U žalobcu bol vždy bol kladený dôraz na cenu prepravy. Vyplýva to aj z mailovej komunikácie. So žalobcom pracovali asi od roku 2010. Nepamätá si, žeby použili iného prepravcu ako spoločnosť Zobotrans pre žalobcu. Nikdy neporušili podmienky prepravy. Nemal o tejto spoločnosti negatívne informácie. Vedeli sme o sebe, že ho používajú aj iní, nakoľko mali dobré skúsenosti. Vedel som, že Zobotrans mal skúsenosti s touto krajinou a že mal všetky povolenia. Počas mojej praxe sa s podobnou udalosťou nestretol. Británia bola v tom čase považovaná za bezpečnú. Ako koncový dostával info o počte paliet, rozmeroch, váhe, a termínoch náklady, príp. vyloženia. Informácie o obsahu zásielky nemal. Prebiehalo to tak, že zavolať p. L. a dohodol s ním termíny, cenu prepravy a následne bola vykonaná písomná objednávka. Pred odoslaním objednávky im cenu musel odsúhlasiť žalobca. Svedok stotožnil svoj podpis na zmluve o preprave čl. 271-277. potvrdené objednávky boli vždy zasielané. Keď spoločnosť Zobotrans tovar naložila, oznámila im to, odsúhlasili sa počty a ak došlo k nejakej udalosti tak nám telefonovali a bol nám oznámený čas vyloženia, aby mohla byť vykonaná kontrola, ktorá bola stále vykonávaná. Bežne používali vozidlá s plachtovou nadstavbou, lebo je možné nakladanie z troch strán, ide o najviac používané autá. Nie je štandard, aby boli vo vozidle dvaja vodiči, ide o nadštandard, bežne je iba jeden. V prípade ak zabezpečuje prepravu, môže a nemusí pripoistenie doporučiť. Nie je to jeho povinnosť. Odporúča vtedy keď si to klient želá. Odporúčanie súvisí s hodnotou tovaru, keď mu to klient povie, že chce pripoistiť. Ostatné zásielky idú v rámci poistenia CMR.

18. Svedok C. C. na pojednávaní dňa 11.11.2021 uviedol, že zhruba pred desiatimi rokmi začal spoluprácu so žalobcom. Zabezpečovali okrem iného aj dopravu. V súvislosti s prepravou komunikoval so žalobcom, o celej problematike. Komunikovali ohľadom skladových službách, prepravy. Riešili sme cenotvorbu. Cena sa im nepozdávala, hľadali alternatívu. Svedok pracoval na pozícii riaditeľa logistiky a dopravy. Komunikoval s pánom C.. Na začiatku, v emailovej komunikácii doporučil pripoistenie zásielky, informoval ho o štandarde poistenia a čo je nad rámec. Nikto ho o pripoistenie nepožiadala. Pre žalobcu bola rozhodujúca cena prepravy. V emailovej komunikácii explicitne sa vyjadril, že prvotne cena prepravy. Dokonca v jednom prípade pristúpila s predĺžením prepravy, kedy auto bolo von aj cez víkend, čo je vyššie riziko, len aby získali lacnejšiu cenu. Cena by sa niekoľko násobne prevýšila pri pripoistení. Má vedomosť o spoločnosti Zobotrans, ale nekomunikoval s nimi. Nemá vedomosť, žeby pri spolupráci so spoločnosťou Zobotrans došlo inokedy ku krádeži. Nemá vedomosť, žeby pri preprave do Veľkej Británie okrem tejto udalosti došlo k podobnej udalosti. Nevie prečo nevykonávali dopravu samy. S ich kapacitami vôbec nevykonávali Veľkú Britániu. V čase dopravy nevedel na akú cenu bol tovar poistený, štandardne je poistenie CMR, nepoznali hodnotu zásielky. V prípade prestávky štandardne vodič stojí tam kde má výkon, podľa tachografu. Upozornenie na pripoistenie bolo podnetom z ich strany. Nikto ich o pripoistenie nepožiadala.

19. Svedok L., bývalý konateľ spoločnosti Zobotrans na pojednávaní dňa 25.01.2022 uviedol, že pracoval pre spoločnosť Zobotrans, s.r.o., so žalovaným spolupracoval niekoľko rokov, pre žalobcu viezol tovar. Videl tú firmu na CMR, lebo tam boli pripájané aj faktúry. Robili sme viac prepráv. Všetky podklady sme dodali do poisťovne, ktorá hradila na základe CMR. Za ich spoločnosť prijímal objednávky

svedok. Systém je nastavený tak, že im bolo zavolané, že je tam preprava, dohodli sme cenu, bola nám poslaná objednávka so špecifikáciou kedy sa má naložiť, vyložiť a cena, Objednávka sa väčšinou potvrdí telefonicky alebo faxom. Konkrétne pri tomto prípade nevie. Následne nasledovala realizácia. Danú zásielku sme naložili, 90 % sú prepravy tzv. zberáky, na clo sa nešlo a následne sa vykladá na jednotlivých vykládkach alebo u nás v sklade. V tomto prípade sa termín nedodržel, lebo tam bola krádež. Hneď sme to oznámili CCS Cargo, Bola aj policajná správa. Súčasťou objednávky sú všeobecné, uvádza sa tam dátum, váha, splatnosť a všeobecné podmienky. Myslí, že súčasťou objednávky bola aj zmluva v tomto prípade. Svedok stotožnil zmluvy (č.l. 272 a nas.) Pamätá si tie zmluvy, aj číslo vodiča uvedené na objednávke. Tieto zmluvy boli zasielané. Veľa krát nebol čas na potvrdenie, potvrdila sa tým, že sa prevzala objednávka. Prepravu zabezpečovali niekoľko rokov, viac ako 4-5 rokov. Veľká Británia bola považovaná podľa neho viac menej ako iná európske krajiny, a je považovaná za bezpečnú krajinu. Problémy tam nemali. Odporúčanie poistenia závisí od konkrétneho klienta. Ak vedia hodnotu. Zberná preprava je pre klienta lacnejšia. Kebyže vozí niečo drahé a ľahké, určite by to pripoistil. Nebolo obvyklé, žeby sa na prepravu v tej dobe používali skriňové vozidlá. Tie sú vždy drahšie. Chodí ich menej. 90% sa vozí na plachtových vozidlách. Menšie vozidlá sa používali na rýchlu prepravu. Boli drahšie. Nebolo bežné aby dopravu zabezpečovali 2 šoféri. Oni takú službu neobstarávali. Cena je drahšia s dvoma vodičmi o 20% až 30%. Na prestávky sa stávalo na mieste pre firmou, ktorá má kamerové systémy. Prestávky sa robia na rôznych miestach. Štandardne, na parkoviskách, pred firmami. Konkrétne podmienky prepravy závisia od konkrétnej zmluvy. Konkrétne podmienky znamenajú vyššie náklady. V tomto prípade nepoznal svedok hodnotu tovaru. Túto prepravu sme robili viackrát, a ostal prekvapený keď zistil tú hodnotu. Vždy bola zmluva o preprave v písomnej forme, každý klient má inú formu, objednávky a zmluvy im posielajú klienti.

20. Žalobca na pojednávaní dňa 25.01.2022 uviedol, že trvá na podanej žalobe a jeho vyjadreniach, že žalovaný mal urobiť opatrenia na ochranu zásielky. Žalovaný nezabezpečil žiadne opatrenia na ochranu zásielky. Znalec nie je len na posudzovanie vedeckých znalostí. Podľa predloženého znaleckého posudku je pripoistenie základný spôsob ako môže príkazca ochrániť zásielku. Zasielateľ má upovedomiť príkazcu o možnosti. Žalobca sa spoliehal na žalovaného. Žalovaný výslovne neodporučil pripoistiť. Žalovaný porušil povinnosť, keď nedojednal štandardného prepravcu. Uzavretie zmlúv o preprave v nie písomnej forme spôsobom ako opisuje žalovaný, považujú za zmluvy s nižším stupňom kontraktačnej istoty. Predložené zmluvy niekoľko rokov neboli a následne sa objavili, bez podpisu druhej strany. Z uvedených zmlúv nemožno zistiť, či prepravca dostal nejaké pokyny. A v prípade, že ich prepravca porušil, je otázne prečo ho na to žalovaný neupozornil, resp. nevymáhal škodu od dopravcu. Možno dospieť k záveru, že tieto zmluvy nemohli ani existovať.

21. Žalovaný na pojednávaní 25.01.2022 uviedol, že sa pridrižiava svojich vyjadrení. Poukázal na námietku premlčania jednak k výške a jednak k novým skutkovým tvrdeniam. Z výpovede svedkov C., R. vyplynulo, že prvotným záujmom žalobcu bola cena prepravy. Zasielateľ je povinný dohodnúť prepravu so záujmami klienta. Pokiaľ žalobca namieta, že nebol tovar pripoistený, to sú skutočnosti, ktoré zvyšujú cenu prepravy, čo je v rozpore so záujmom klienta. Žalovaný ponúkol možnosť pripoistiť tovar, čoho si bol žalobca vedomý disproporcie plnenia podľa CMR, bola tam aj výška pripoistenia. To že pre danú oblasť žalovaný pripoistenie neodporučal, nakoľko sa Veľká Británia považovala za bezpečnú. Vyplynulo to aj z výpovede svedka L.. Žalovaný vychádzal z minulosti. Nemohol predpokladať že sa niečo stane. Žalovaný odporučil žalobcovi racionálne riešenie. Predložili zmluvy, ktoré boli zasielané súčasne s objednávkou, čo potvrdil aj svedok Seidl. Je irelevantné v akej forme boli zmluvy prijímané. Žalovaný tým, že uložil prepravcovi povinnosť zabezpečiť tovar, parkovať na bezpečných parkoviskách si splnil povinnosť riadne dojednať podmienky prepravy. Zasielateľ neručí za porušenie povinnosti dopravcu. Opätovne poukázal, že k námietke, že žalovaný nevymáhal škodu od dopravcu, vzniesol žalovaný námietku premlčania a zo zákona nevyplýva, žeby to bola povinnosť zasielateľa. Čo sa týka výberu dopravcu, z výpovede svedka R.kého vyplynulo, že spolupráca s dopravcom bola dlhodobá. Išlo o jedinú udalosť, ktorá sa vymykala so spolupráce. Spoločnosť Zobotrans, bola spoľahlivá, plnila záväzky a takúto povest mala aj u iných zasielateľov. Žalovaný vybral dopravcu, ktorý preukázal niekoľkoročným plnením, spoľahlivosť, doručovanie za výhodnú cenu a bezpečne. Z výpovede svedka C.íka vyplynulo, že nebola oznámená cena tovaru.

22. Zo znaleckého posudku vyplýva, že jeho účelom bolo znalecké vysvetlenie postupu zasielateľov. Znalecký posudok sa venuje výkladu ustanovenia § 601 až 609 OBZ a povinnostiam zasielateľa. Okrem iného uvádza, že ak zasielateľ uzavrie zmluvu podľa CMR má postavenie dopravcu v plnom rozsahu. Prepravca sa podieľa na zmene vlastníctva, zasielateľ sa podieľa na celkovom zabezpečení týchto zmien. Znalecký posudok ďalej cituje Základné povinnosti a práva zasielateľa zo Všeobecných zasielateľských podmienok Zväzu logistiky a zasielateľstva SR. Výška zodpovednosti dopravcu sa

určuje výpočtom a dopravca má zodpovednosť len do výška 9830,25 eur. Ak je hodnota škody vyššia rozdiel znáša príkazca a jeho poisťovňa. Preto sa zvykne žiadať pripoistenie ak príkazca nemá uzavretú poisťku. Pripoistenie je základný a najúčinnjší spôsob ako môže príkazca ochrániť hodnotu svojej zásielky. Príkazca je obchodník, nemusí poznať CMR, ani ručenie dopravcu. Preto zaviazal zaobstaraním prepravy odbornú osobu - zasielateľa. Ďalej znalecký posudok vykladá povinnosti dopravcu a vodiča pri preprave. Kde má zastaviť, že môže žiadať dvoch vodičov, sprievod. So záveru vyplýva, že znalec uviedol, že v danom období bolo obvyklé, aby zasielateľ zisťoval hodnotu a doporučil príkazcovi pripoistenie na základe max. výšky ručenia za škodu podľa CMR. V bežnej preprave sa používa parkovanie na strážených parkoviskách. Zabezpečenie ložného priestoru sa v súčasnosti nevyžíva, nakoľko plachtu možno jednoducho rozrezať.

23. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: email z 03.01.2012, 30.12.2011, 18.05.2013, zoznam tovaru odcudzeného (č.l. 52) email 09.05.2013, 15.05.2013, email 23.07.2013, 16.05.2013, list žalobcu z 04.06.2013, list žalobcu z 13.07.2013, faktúra 2103130056, medzinárodný nákladná list, email z 23.09.2011, faktúry od dodávateľa (č.l. 194 - 220, fotodokumentácia (č.l. 222a nasl.) preklad faktúr, znalecký posudok 1/2021 (č.l. 440), email 02.08.2010, 11.12.2011,

24. Súd posúdil vec podľa nasledujúcich ustanovení právnych predpisov:

25. Podľa ust. § 261 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb Obchodného zákonníka (ďalej aj OBZ) táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejme s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

26. Podľa § 601 ods. 1 ObchZ zasielateľskou zmluvou sa zaväzuje zasielateľ príkazcovi, že mu vo vlastnom mene na jeho účet obstará prepravu vecí z určitého miesta do určitého iného miesta, a príkazca sa zaväzuje zaplatiť zasielateľovi odplatu

27. Podľa § 603 ods. 1 ObchZ pri plnení záväzku je zasielateľ povinný s vynaložením odbornej starostlivosti dojednať spôsob a podmienky prepravy zodpovedajúce čo najlepšie záujmom príkazcu, ktoré vyplývajú zo zmluvy a jeho príkazov alebo sú zasielateľovi inak známe

28. Podľa § 603 ods. 2 ObchZ zasielateľ zodpovedá za škodu na prevzatej zásielke vzniknutú pri obstarávaní prepravy, ibaže ju nemohol odvrátiť pri vynaložení odbornej starostlivosti.

29. Podľa § 603 ods. 3 ObchZ zasielateľ je povinný zásielku poistiť, len keď to určuje zmluva.

30. Podľa § 387 ods. 1 ObchZ právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

31. Podľa § 387 ods. 2 ObchZ premlčaniu podliehajú všetky práva zo záväzkových vzťahov s výnimkou práva vypovedať zmluvu uzavretú na dobu neurčitú.

32. Podľa § 388 ods. 1 ObchZ premlčaním právo na plnenie povinnosti druhej strany nezaniká, nemôže ho však priznať alebo uznať súd, ak povinná osoba namietne premlčanie po uplynutí premlčacej doby.

33. Podľa § 397 OBZ ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

34. Podľa § 393 OBZ Pri právach vzniknutých z porušenia povinnosti začína premlčacia doba plynúť dňom, keď bola povinnosť porušená, ak nie je pre premlčanie niektorých týchto práv ustanovená osobitná úprava.

35. Podľa § 398 OBZ pri práve na náhradu škody plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa poškodený dozvedel alebo mohol dozvedieť o škode a o tom, kto je povinný na jej náhradu; končí sa však najneskôr uplynutím 10 rokov odo dňa, keď došlo k porušeniu povinnosti.

36. Podľa § 399 OBZ práva vzniknuté zo škody na dopravovaných veciach a z oneskoreného doručenia zásielky voči zasielateľovi a voči dopravcovi sa premlčujú uplynutím jedného roka. Pri právach vzniknutých z celkového zničenia alebo straty zásielky plynie premlčacia doba odo dňa, keď zásielka mala byť doručená príjemcovi, pri ostatných právach odo dňa, keď zásielka bola doručená. Pre škodu vedome spôsobenú platí všeobecná premlčacia doba ustanovená v § 397 <aspi://module='ASPI'&link='513/1991%20Zb.%2523397'&ucin-k-dni='30.12.9999'>.

37. Súd dospel k nasledujúcim záverom:

38. Medzi stranami nebolo sporné, že medzi žalobcom a žalovaným existoval zmluvný vzťah, na základe ktorého zabezpečoval žalovaný dopravu tovaru, ktorý patril žalobcovi z Veľkej Británie na Slovensko. Medzi stranami bol v počiatočnej argumentácii sporný charakter predmetného zmluvného vzťahu, následne po zmene argumentácie sa strany zhodli, a teda bolo nesporné, že medzi stranami existoval záväzkový vzťah na základe zasielateľskej zmluvy. Ide o obchodnoprávny vzťah, na ktorý sa bude aplikovať Obchodný zákonník. Medzi stranami absentovalo uzatvorenie zmluvy v písomnej forme. Charakter zmluvného vzťahu teda vyplýva so vzájomne dohodnutých povinností. Súd dospel k záveru, že medzi stranami bola dohodnutá zasielateľská zmluva. Samotná skutočnosť, že žalovaný má ako predmet činnosti podľa výpisu z Obchodného registra uvedenú činnosť prepravu, nezakladá automaticky druh záväzkového vzťahu ktorý je uzatváraný medzi jednotlivými subjektami. Obsah záväzku vyplýva z autonómnej zmluvnej voľnosti strán.

39. Medzi stranami nebolo sporné, že predmetný záväzkov vzťah trval medzi stranami dlhšie obdobie. Medzi stranami nebolo sporné, že dňa 08.05.2013 došlo k lúpežnému prepadnutiu, pri ktorom došlo k odcudzeniu časti prepravovaného tovaru, ktorý patrilo žalobcovi.

40. Žalobca si predmetnou žalobou v zmysle jej rozšírenia uplatnil náhradu škody za odcudzený tovar a to jednak voči žalovanému a jednak, po rozšírení žaloby dňa 06.05.2014 aj proti prepravcovi, spoločnosti Zobotrans, s.r.o., ako žalovanému II, Z dôvodu, že po začatí konania, táto spoločnosť zanikla s právnym nástupcom, ktorý následne zanikol výmazom dňa 05.02.2021 súd konanie voči žalovanému v II. rade zastavil. Žalobca si v podanej žalobe zo dňa 16.10.2013 uplatnil voči žalovanému nárok na náhradu škody vo výške 40.000,- eur. Skutočnú škodu žalobca v žalobe vyčíslil na sumu 98111,- eur. Z dôvodu očakávania plnenia zo strany poisťovne žalovaného II, uviedol, že si náhradu vo výške 40.000,- eur vyčíslil predbežne a ďalšie nároky si vyčíslil dodatočne. Následne podaním doručeným súdu dňa 21.09.2020 rozšíril petit žalobného návrhu na sumu 72762,5 eur a úrok z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 72762,5 eur od 13.06.2013 do zaplatenia. Celkovú škodu vyčíslil na sumu 81762,50 eur a od tejto sumy odpočítal plnenie poisťovne vo výške 9000 eur. Súd pripustil predmetnú zmenu uznesením na pojednávaní dňa 15.06.2021. Voči uvedenému rozšíreniu žaloby vzniesol žalovaný námietku premlčania. Poukázal, že poisťovňa plnila už 18.10.2013 a teda už v tom čase mohol žalobca vedieť výšku uplatňovanej škody. Žalobca namietal predmetnú námietku premlčania a uviedol, že už od začiatku uvádzal, že výšku si uplatňuje len predbežne a poukázal na skutočnosť, že ak mala žaloba vady, mal ich súd vyzvať na odstránenie.

41. Súd dospel k záveru, že námietka premlčania, je v tejto časti dôvodná. Premlčacia doba je v tomto prípade v zmysle ustanovenia § 397 OBZ, 4 ročná a začína plynúť keď sa poškodený dozvedel alebo mohol dozvedieť o škode a o tom, kto je povinný na jej náhradu. Súd neprisvedčil obrane žalobcu, že už v pôvodnej žalobe bola vyčíslená celková škoda a že výslovne uviedol, že škoda je vyčíslená predbežne. Napriek tomu, že je nesporné, že žalobca škodu vyčíslil v pôvodnej žalobe vo výške 98.111,- eur žalobným návrhom si v zmysle petitu uplatnil voči žalovanému sumu 40.000,- eur. Súd poukazuje na vôľu strany, aký rozsah nároku bude uplatňovať žalobou, či celý alebo len jeho časť. V prípade, že žalobca chcel voči žalovanému uplatniť vyššiu sumu neskôr, musí tak urobiť včas, inak si musí byť vedomý následkov oslabenia práva v podobe možnej vznesenej námietky premlčania. Neobstojí jeho tvrdenie, že škodu si vyčíslil predbežne. Je na procesnej strane akú časť nároku si uplatní. Súd teda konštatuje, že námietka premlčania je relevantná a uplatnenú sumu nad 40.000 eur nemožno priznať.

42. Nárok na náhradu škody si žalobca uplatňuje v príčinnej súvislosti s tvrdeným porušením žalovaného konať s odbornou starostlivosťou pri plnení jeho záväzkov vyplývajúcich z predmetnej zasielateľskej zmluvy. Medzi stranami došlo k uzavretiu ústnej zasielateľskej zmluvy. Záväzok zasielateľa zo zasielateľskej zmluvy spočíva v jeho povinnosť dojednať s vynaložením odbornej starostlivosti spôsob a podmienky prepravy zodpovedajúcej záujmom príkazcu, ktoré vyplývajú zo zmluvy, jeho príkazov alebo ak sú zasielateľovi známe. Zasielateľ je teda pri plnení predmetných záväzkov povinný konať s odbornou starostlivosťou. Zasielateľ nie je zodpovedný za samotnú prepravu. Osobitným spôsobom je upravená zodpovednosť len v prípade, že pri obstarávaní prepravy zásielku od príkazcu aj reálne prevzal, čo sa v tomto prípade nestalo. Predmetom je teda len nárok z porušenia jeho povinnosti konať s odbornou starostlivosťou.

43. Konkrétne porušenie žalobca vyvodzoval v pôvodnej žalobe podanej 16.10.2013 nasledovne:

- neupozornil na výšku poistenia a tým spojené dôsledky,
- v dôsledku nesprávnych pokynov žalovaného spoločnosti Zobotrans pri preprave tovaru,
- porušenie povinnosti získať potrebný pokyn od žalobcu, resp. ho upozorniť na nesprávnosť jeho pokynov, nakoľko mu musel byť známy záujem žalobcu na ochrane prepravovaného luxusného tovaru a to v podobe mechanickej ochrany ako poistenia rizika prípadných strát, zničenia alebo poškodenia. a ďalších dôvodov ako ich uviedol pri návrhu na rozšírenie žaloby zo dňa 21.09.2020:
- Zjednať prepravu s deklarovanou skutočnou hodnotou prepravovaného tovaru.
- Zjednať dopravu tak, aby zástavky uskutočňoval len na bezpečných parkoviskách,
- Žalovaný bez zbytočného odkladu neuplatnil nárok na náhradu škody voči druhému žalovanému v prospech žalobcu,

Uvedenú zmenu rozhodných skutočností súd pripustil ako zmenu žaloby uznesením na pojednávaní dňa 15.06.2021. Voči uvedeným dôvodom vzniesol žalovaný námietku premlčania. Súd po posúdení dospel k záveru, že námietka je relevantná a nárok na náhradu škody vyplývajúci z porušenia povinnosti tak ako ich žalobca rozšíril podaním z 21.09.2020, teda, že škoda vznikla v dôsledku porušenia povinnosti konať s odbornou starostlivosťou, keď žalovaný nezjednal prepravu s deklarovanou skutočnou hodnotou prepravovaného tovaru a zjednať dopravu tak, aby zástavky uskutočňoval len na bezpečných parkoviskách a že škoda vznikla z dôvodu, že žalovaný bez zbytočného odkladu neuplatnil

nárok na náhradu škody voči druhému žalovanému v prospech žalobcu je premlčaná vo všeobecnej štvorročnej premlčacej dobe, ktorá začala plynúť od kedy sa dozvedel žalobca o škode a o tom, kto je povinný na jej náhradu, teda už v roku 2013. Žalovaný však namietal okrem premlčania aj to pri týchto dôvodoch, že nepoznal skutočnú hodnotu tovaru, čo preukazoval ja výpoveďou svedka C.ka.

44. Obsah záväzku zasielateľa nie je určený len jeho všeobecnou povinnosťou obstaráť prepravu s odbornou starostlivosťou a presne v súlade s obsahom dojednaných podstatných náležitostí zmluvy, ale aj v súlade so záujmami príkazcu. Záujmy príkazcu musia byť, identifikovateľné z obsahu zmluvy, zasielateľského príkazu, resp. z iných iných skutočností. Do konania s odbornou starostlivosťou zasielateľa nepatrí zisťovanie záujmov príkazcu. Dôkazné bremeno v konaní je na strane žalobcu, ten musí preukázať, že žalovaný porušil svoju povinnosť konať s odbornou starostlivosťou, teda že porušil svoje povinnosti a obstaral prepravu tak, že porušil požiadavky konania s odbornou starostlivosťou. V prvom rade súd poukazuje, že medzi stranami absentuje písomná zasielateľská zmluva, z ktorej by bolo možné vyvodíť záujmy žalobcu. Je teda na jeho ťarchu preukázať záujmy žalobcu, ktoré mali byť žalovanému známe, a ktorých plnenie by absentovalo v konaní žalovaného.

45. Pokiaľ žalobca ako skutočnosť, ktorou odôvodňoval nekonanie žalovaného s odbornou starostlivosťou označil v pôvodnej žalobe to, že porušenie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou spočívalo v nezískaní potrebného pokynu od žalobcu súd konštatuje, že takáto povinnosť zasielateľovi zo zákona nevyplýva, a žalobca nepreukázal, žeby to bolo súčasťou povinností dohodnutých v zasielateľskej zmluve.

46. Pokiaľ žalobca ako skutočnosť, ktorou odôvodňoval nekonanie žalovaného s odbornou starostlivosťou označil v pôvodnej žalobe to, že porušenie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou spočívalo v neupozornení na výšku poistenia a tým spojené dôsledky, súd prisvedčil obrane žalovaného. Okolnosti možného poisťovanie zásielky spadá do rámca dohadovania vzájomných povinností pri uzatváraní zasielateľskej zmluvy. V zasielateľskej zmluve možno dohodnúť, že zasielateľ je povinný poistiť zásielku. Takáto povinnosť zasielateľovi nevzniká pri absencii zmluvného dojednaní ani pri následnom príkaze príkazcu. Žalobca v konaní nepreukázal, žeby takáto povinnosť žalobcovi vyplývala z uzavretej zasielateľskej zmluvy. Z tejto špeciálnej úpravy povinnosti zasielateľa týkajúcej sa poistenia zásielky, ktorú zákonodárca upravil samostatne v ustanovení § 603 ods. 3 OBZ, súd konštatuje že predmetná povinnosť je evidentne vylúčená s obsahu povinnosti § 603 ods. 1 OBZ a nespadá automaticky do povinnosti zasielateľa konať s odbornou starostlivosťou. Dohodnutie predmetného záväzku je teda otázkou obsahu samotnej zasielateľskej zmluvy a pre prípad, žeby zasielateľ pri jej uzatváraní neupozornil príkazcu na potrebu resp. vhodnosť poistenia, nemožno hovoriť o porušení jeho povinnosti, keďže tie mu vzniknú až po uzavretí samotnej zasielateľskej zmluvy. V nadväznosti na uvedené, súd konštatuje, že žalovaný výsluchom svedka C.ka, ktorý na pojednávaní uviedol, že na začiatku, v emailovej komunikácii doporučil pripoistenie zásielky, informoval ho o štandarde poistenia a čo je nad rámec. Nikto ho o pripoistenie nepožiadaval. Z uvedeného mal súd za preukázané, že žalovaný v dostatočnej miere sporoval tvrdenia žalobcu, ktorý dôvod nekonania s odbornou starostlivosťou odôvodňoval práve absentáciou odporúčania pripoistenia nad daný štandard. Súd však opätovne poukazuje na vyššie uvedené, že oblasť poistenia nepatrí medzi povinnosti zasielateľa.

47. Porušenie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou žalobca namietal aj v kontexte skutočnosti, že žalovaný mu mal výslovne odporučiť poistenie len pre krajiny mimo Európy. Veľkú Britániu. Žalovaný ako obranu uviedol, že žalovaný vychádzal z racionálnej úvahy, že riziko krádeže pre Veľkú Britániu bolo nízke a odvodzoval to zo svojej viacročnej praxe. Uvedené tvrdenie podľa súdu žalovaný dostatočne preukázal aj výpoveďou svedka L., ktorý na pojednávaní uviedol, že Veľká Británia bola považovaná podľa neho viac menej ako iná európske krajiny, a je považovaná za bezpečnú krajinu. Problémy tam nemali. Súd v tomto kontexte teda prisvedčil obrane žalovaného, že jednak u neho absentovala povinnosť týkajúca sa poradenstva pri poistení a ak tak urobil s určitým záverom opierajúcim sa o jeho doterajšie skúsenosti nemožno to kvalifikovať ako porušenie jeho povinnosti.

48. Pokiaľ žalobca ako skutočnosť, ktorou odôvodňoval nekonanie žalovaného s odbornou starostlivosťou označil v pôvodnej žalobe to, že porušenie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou spočívalo, v dôsledku nesprávnych pokynov žalovaného spoločnosti Zobotrans pri preprave tovaru súd dospel k záveru, že žalobca v tomto smere neunesol dôkazné bremeno. Medzi povinnosti zasielateľa patrí v zmysle ustanovenia § 603 OBZ povinnosť s vynaložením odbornej starostlivosti dojednať spôsob a podmienky prepravy zodpovedajúce čo najlepšie záujmom príkazcu. Vo všeobecnosti pôjde zo strany

príkazcu bez ďalšej konkretizácie o záujem na obstaraní takej prepravy, ktorá bude včasná, bezpečná a za čo najnižšiu cenu. Pokiaľ žalobca tvrdil, že žalovaný nedal dopravcovi správne pokyny k preprave súd poukazuje na žalovaným predložené zmluvy (č.l. 272 a nasl), ktoré okrem iného obsahujú požiadavky kladené na prepravu, napr. ako povinnosti vodiča pri opustení vozidla, parkovanie na chránených parkoviskách atď. Samotné porušenie povinností dopravcu, nie je predmetom posúdenia tohto konania. Žalobca namietal, že uvedené zmluvy nie sú podpísané druhou stranou, avšak z výsluchu svedka L. vyplynulo, že svedok dané zmluvy opoznal, takže súd dospel k záveru, že nie je relevantné, či tieto konkrétne podpísané boli, prepravcovi boli známe a teda možno konštatovať, že žalobca pokyny prepravcovi týkajúce sa bezpečnosti dával.

49. Pokiaľ žalobca namietal konanie s odbornou starostlivosťou v nadväznosti na nesprávny výber dopravcu, súd prisvedčil obrane žalovaného, ktorý preukázal výpoveďou svedkov R.kého a C.ka, že s daným prepravcom spolupracoval dlhšiu dobu, a uvedená spolupráca bola bezproblémová. Z výpovede svedka R.kého vyplynulo, že o danom prepravcovi nemal negatívne informácie. Prepravca musel byť žalobcovi známy s nákladných listov. Súd teda dospel k záveru, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno pri uvedenom argumente. Voči uvedenému argumentu zároveň žalovaný vzniesol námietku premlčania, ktorá je podľa súdu dôvodná, nakoľko tieto skutkové dôvody neboli obsahom pôvodnou, žaloby ale boli v konaní uplatnené až po uplynutí premlčacej doby.

50. V kontexte vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno porušenia povinnosti žalovaného ako zasielateľa z daného záväzkového vzťahu. Záujem, ktorý bol zo strany žalobcu kladený na spôsob prepravy, ako vyplynulo aj z výpovede svedkov, kládol dôraz na nízke náklady prepravy. Pokiaľ žalobca preukazoval svoj nárok predloženým znaleckým posudkom, súd prisvedčil žalovanému, že predmetom znaleckého posúdenia nemôžu byť právne otázky a obsah záväzkov zasielateľa medzi takého otázky patrí. V znaleckom posudku bol podaný výklad jednotlivých povinností zasielateľa ako aj jeho povinnosť odporučiť pripoistenie, v kontexte, že ak tak neurobí nekoná v súlade s vyššie uvedenou textáciou, ktorá obsahuje jednotlivé povinnosti zasielateľa. Súd však dospel k záveru, že nie je možné tieto požiadavky na zasielateľa zovšeobecniť, nakoľko sa musia odvíjať práve o vzájomne dohodnutých povinností ako aj od záujmu príkazcu. Súd prisvedčil obrane žalovaného, že predmetný záujem žalobcu na nízkej cene prepravy ovplyvňoval aj obstaranie prepravy a požiadavky na ňu. Žalobca ako obranu uviedol aj skutočnosť, že v tomto prípade išlo o výnimočnú situáciu s ktorou sa pred tým nestretol. Vzhľadom na to, že súd dospel k záveru, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno porušenia povinnosti žalovaného, bolo z dôvodu hospodárnosti neúčelné znalecké dokazovanie hodnoty stratených vecí. Súd nárok žalobcu zamietol.,

51. O trovách konania rozhodoval súd v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a žalovanému ktorý mal plný úspech vo veci priznal náhradu trov konania vo výške 100 % . O výške trov bude súd rozhodovať samostatným uznesením, po právoplatnosti rozsudku, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Bratislava I. Odvolanie sa podáva písomne. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.